

Matsalu Rahvusparki piirkonna jahiseltside märkused ja ettepanekud Matsalu Rahvusparki kaitse-eeskirja määruse eelnõu ja selle seletuskirja osas

Jahiseltsid, kelle jahipiirkondadesse on Keskkonnaameti poolt arvatud Matsalu Rahvusparki kaitseala osad, on läbi vaadanud uue kaitse-eeskirja määruse eelnõu ja selle seletuskirja.

Lähtuvalt kaitse-eeskirja kaitse-eesmärkidest kavandatakse eeskirjas muudatused, mille põhjuseks tuuakse välja vajadus tagada haruldaste, ohustatud ja kaitsealuste liikide ning loodusdirektiivi I lisas nimetatud elupaigatüüpide tõhusam kaitse, samuti kaitseala maastikuilme ja kultuuripärandi säilimine.

Kaitse-eeskirja seletuskirjas tuuakse välja kaitstavad sihtliigid, elupaigatüübid ja kooslused. Rõhutatakse, et kõiki kaitstavaid liike ei saa eraldi välja tuua, kuid seletuskirjaga tekitatakse analoogia, millest saab lähtuda.

Jahiseltsid leiavad, et Matsalu Rahvusparki kaitse-eeskirja eelnõu koos seletuskirjaga ei kajasta muutmise eesmärgist lähtuvalt adekvaatselt jahindusalast valdkonda kaitsealal ja sellega piirnevatel aladel. Seletuskirjas toodud jahindust käsitlevad selgitused on meie arvates mittepiisavad ja kohati lähtuvad vääradest eeldustest, mistõttu kogu jahindusalane tegevus kavatakse viia kooskõlastatava tegevuse alla. See lähteseisukoht esitab avalikkusele praegusel kujul selge sõnumi, et jahindusalast tegevust kaitseala territooriumil näeb Keskkonnaamet tulevikus erandliku tegevusena, mitte tavapärase ja pideva vajaliku tegevusena.

Kaitse-eeskirja eelnõu ja seletuskiri ei arvesta, et riiklikult on kaitseala Keskkonnaameti poolt määratud 5 jahiseltsi jahipiirkonna osaks. Määramise algne eesmärk oli, et antud maa-ala kasutatakse jahiseltside poolt jahipidamise eesmärgil.

Seletuskirja lk 90 tuuakse põhjendusena: *Matsalu Rahvusparkis on ka kehtiva kaitsekorra järgi jahipidamine olulisel määral piiratud ning lähtuvalt kaitseala kaitse-eesmärkidest ja selle rahvusvahelisest tähtsusest linnukaitsealana ei ole seniste andmete põhjal põhjendatud ulukite küttimise võimaldamine üldises korras. Rahvusparki territooriumile jääb hetkel viis jahipiirkonda ja kõikide puhul jääb valdav osa piirkonnast väljapoole rahvusparki.*

Antud sõnastusega antakse jahiseltsidele ja avalikkusele selge sõnum. Et jahindus ei ole kaitseala territooriumil teretulnud ning seda tuleks reeglina teha jahipiirkonna kaitsealast välja jääval osal.

Arusaamatuks jääb, miks taolisest lähenemisest lähtuvalt ei arvata kaitseala jahiseltside jahipiirkondadest välja ning jahiseltsid toimetaksidki siis väljapool kaitseala. Ka ei selgita eelnõu koostajad seletuskirjas, miks tahetakse jahipidamist kaitsealal senisest veelgi olulisemal

määral piirata. Kui riiklikult ei soovita mingis piirkonnas üldse jahipidamist, siis seda ala jahinduslikuks otstarbeks ei määratleta.

Kaitse-eeskirja eelnõu koostamisel on unustatud, et Keskkonnaameti peadirektori käskkirjaga ühendati rahvusparki ala ümbritsevate jahipiirkondadega alles 2016. aastal. Kuna eelnõud on väga pikas perioodis koostatud, siis koostajad ei ole arvestanud hetkeolukorda ja Keskkonnaameti ühendamise põhjendusi. Ühendamine ei toimunud jahiseltside initsiatiivil.

Keskkonnaamet põhjendas seda sammu alljärgnevatel põhjustel:

- Matsalu rahvuspark on JahS §3 lg2 p2 kohaselt jahimaa.
- Kaitsealade jahipiirkondadega liitmine on vajalik Keskkonnaministri 23.09.2008 käskkirjaga nr 1323 kinnitatud „Jahinduse arengukava aastateks 2008-2013“ elluviimiseks. Arengukava eesmärkideks on jahinduse korraldamise valdkonnas: kolmanda sektori panuse suurendamine, ulukiasurkondade seisundit arvestavate paindlike ja efektiivsete jahinduse regulatsioonide tagamine ja Eestile omase jahikultuuri säilitamine.
- Seireandmeid ulukiasurkondade kohta vajavad nii KKA, kui kaitseala valitseja, kui Keskkonnaagentuur. Seireandmeid on JahS §21 lg3 alusel vajalikul määral kohustatud koguma ja esitama vaid jahipiirkonna kasutaja.
- KKA on kohustatud tulenevalt JahS §46 lg1 –st hüvitama osaliselt jahipiirkonnaga liitmata alal ja 1 km raadiuses ümber selle tekkivad ulukikahjud. KKA hinnangul on ulukikahjude tekkimise vältimine efektiivsem, kui jahimaad kasutab jahipiirkonna osana jahipiirkonna kasutaja. Samuti suudab jahipiirkonna kasutaja võrreldes haldusorganiga korraldada kiiremini vajalikus kohas jahi, et kahjustusi vältida.
- Kaitsealade jahipiirkondadega liitmise põhjuseks oli muuhulgas halduskoormuse vähendamine, sest jahimaade jahipiirkonna kasutajatele üleandmisel kaob KKA-l vajadus seal jahti korraldada.

Seletuskirja lehekülgedel 8, 17 ja 18 tuuakse väikeluige, viupardi, sinikael-pardi, rägapardi ja rääkspardi juures välja, et nendele liikidele on kaitsealal pliihaavlite kasutamine linnujahil väga suur ohutegur.

Antud osas seletuskiri ei arvesta, et alates 2013. aastast ei tohi veelinnujahil enam pliihaavleid kasutada. Ning peamiseks, et Matsalu Rahvusparkis ei ole toimunud juba kaitseala moodustamisest 1957. aastast peale linnujahti. Ning taolise seose tekitamine antud kaitseala kaitse-eeskirja osas on meelevaldne, kui ei viidata konkreetselt kus ja milles on tegelik pliihaavlite kasutamise probleem.

Seletuskirja piilpardi, viupardi, rääkspardi, suur-laukhane juures tuuakse välja, et kütmine on nende liikide suremuse osas tugeva mõjuga. Põhjenduseks tuuakse, et nende liikide rõngastuse üle 80% taasleidudest on jahimeeste poolt tapetud linnud.

Taoline järeldus on meelevaldne, kuna ei ole toodud välja statistikat, et kui suur osa antud liigist kütitakse või röövluise vm tulemusel hukkub. Ei ole usutav, et antud liikide suremuse osas on kütamise faktor nii suur, kui seos taasleidudega. Seletuskiri ei hinda, miks muudel suremuse põhjustel taasleidude osakaal on nii väike.

Kõikide kaitse-eeskirjas otse nimetatud loodusväärtuste (liikide) osas määratletakse Matsalu Rahvuspargi kaitse all hoidmise olulisus ning teistegi analoogsete haruldaste ja ohustatud taime- ja loomaliikide kaitsmise vajadus.

Liigi tasemel kaitse-eesmärgina tuuakse loomastikust välja jahilukitest ainult hallhüljes.

Ka jahiseltsid ei näe loomadest peale hallhülge ühegi teise jahieeskirjas jahilukiks loetud liigi eraldi määratletud kaitsevajadust Matsalu Rahvuspargis. Kui just jahinduslikult ei ohustata üleküütmise tagajärjel asurkonna arvukust laiemalgi alal kui kaitseala. Isegi hallhülge osas ei tooda välja hallhülge arvukust Väinameres (sh rahvuspargi territooriumil) ning tema hukkumise osakaalu kalanduses kaaspüügina.

Meie arvates ei ole kaitse-eeskirjaga ülejäänud jahiloomade eraldi kaitsmine põhjendatud, kui jahiseltsid kütivad neid reeglina juurdekasvu piires.

Võrreldes kaitse-eeskirja eelnõus ja selle seletuskirjas hinnanguid jahinduse ja kalanduse valdkonna mõjudest kaitse-eesmärkidele, siis kajastub nende valdkondade võrdlus seletuskirjas mitteadekvaatsena.

Kalanduse osas tuuakse välja, et kaitsealal tegutseb ca 60 kutselist kalurit. Harrastuspüüdjate osas tuuakse välja, et 2016. aastal (uuemaid andmeid eelnõu koostajad ei ole lisanud) väljastati 1808 kalastuskaarti õngpüünistega püügiks. Väidetavalt see arv on viimastel aastatel tugevasti kasvav.

Seletuskirjas ei hinnata, kui palju jahimehi kaitsealal võiksid jahil käia. Meie hinnangul võiks see jääda kuni 100-150 jahimehe piiresse. Sest valdav osa jahimehi ei osale muude ulukite jahil peale põtrade.

Kui kutselised kalurid ja harrastuspüüdjad käivad eeldatavasti kõigil nädalapäevadel kalal, siis jahimehed reeglina käivad ühel päeval nädalas ning reeglina ühisjahti ei korraldata samal alal enne paarinädalast pausi. Seejuures üksikisiku poolt hiilimis- või varitsusjahti häiring ei ole reeglina oluliselt suurem, kui muu looduses liikuva isiku poolt tekitatu. St jahindusest tingitud häiringuaja ulatus on meie arvates kalanduse poolt põhjustatust suurusjärgu võrra väiksem.

Kalameestele kehtivad üldised liikumispriirangu ajad, mis suures osas kaitsealal jäävad vahemikku 1.03 kuni 30.06 (31.07). Vaid Haeska, Põgari, Salmi, Sibula sonni, Siselahe ja Teorehe sihtkaitsevööndites on liikumispriirang 15. novembrini. Lisaks on kaitseala valitseja nõusolekul liikumispriirangu perioodil isegi harrastuslik kalapüük lubatud Väliislahe, Jõgede ja Saarte sihtkaitsevööndites. Ainult Siselahe sihtkaitsevööndis on üldse kalapüük keelatud.

Eespool lähtuvalt ei hinnata kalapüügiga seotud isikute liikumist ja tegevust sügisesel lindude rände ajal reeglina linnustiku häirimiseks, sõltumata kaitsealal kalapüügiga tegelevate isikute hulgast. Jahinduses algab laialdasem jahitegevus alles 1. oktoobrist.

Uue kaitse-eeskirjaga ei piirata enam kaitseala veealal mootorsõidukitega liiklemist (v.a kiiruse piirang) väljapool üldiseid liikumispriirangu aegu. Mootorsõidukitega liiklemist ei loeta sellega oluliseks häiringuks sügisesel rändeperioodil vees toituvatele või puhkavatele lindudele.

Lähtuvalt eeltoodust leiame, et seletuskirjas ei ole proportsionaalselt hinnatud kalanduse, veeliikluse ja jahinduse häiringut ümbritsevale keskkonnale, eriti linnustikule. Seletuskirja lk 90 rõhutatakse: *Piirangute seadmisel on võetud arvesse, et jahipidamisega kaasneb olenevalt jahipidamisviisist üldjuhul alati suurem või väiksem häiring ümbritsevale keskkonnale. Seetõttu on sellel potentsiaalselt märkimisväärne mõju ka ühele Matsalu rahvuspargi olulisimale kaitse-eesmärgile, milleks on rahvusvahelise tähtsusega veelindude rändepeatuspaiakade ning vee- ja rannikulinnustiku pesitsus-, sulgimis- ja toitumisalade kaitse.* Seejuures ei ole seletuskirjas analüüsitud, millisest jahipidamisviisist oleks häiring väiksem ehk tegevus lubatud. Ning kas jahinduse tekitatud häiring on ka siis rändelindudele suur, kui rändeperiood sügisel läbi saab ja kaitsealale jäävad ainult need liikide isendid, kes edasi ei soovi rännata.

Seletuskirja lk 86: *Kuna Matsalu rahvuspargis on linnustiku kaitse esmase tähtsusega, siis on oluline inimeste liikumise reguleerimine haudelinnustiku häirimise vältimiseks nende pesitsus- ja sulgimisajal ning rahu tagamiseks rändlindude koondumiskohtades.* Seejuures ei hinnata, millistes kaitsevööndites ja ajaperioodidel võib eeldada jahindusest olulist häiringut ja kus seda praktiliselt ei teki (nt kalanduses lk 63 tuuakse Laiküla sihtkaitsevööndis välja, et populaarse kalastamiskohana on linnustiku kontsentratsioon väiksem ning liikumiskiirang pole vajalik). Jahiselsid ei ole senini korraldanud häälega ajujahti kaitsealal ning ei planeeri seda ka edaspidi korraldada. Ajujahti metssigadele ja väikekiskjatele on korraldatud ainult koertega. Koertega jaht on lubatud alates 1. oktoobrist, kus osad rändlinnud on juba lahkumas. Reeglina algab koertega ajujaht Matsalu Rahvuspargi kaitsealal alles hilissügisel. Koertega jahti ei peeta suurematel avatud aladel, kus linnud eelistavad söömiseks peatuda. Sellele eelneval perioodil, kus peetakse hiilimis- ja varitsusjahti, on jahimehe eesmärk jääda võimalikult märkamatuks. Samuti on alates 14.0.2018 vintrelval võimalik kasutada summutit, mis muudab jahist tingitud häiringu minimaalseks.

Eeskirja seletuskiri peaks eeltoodust lähtuvalt hindama üle jahinduse poolt põhjustatava häiringu suuruse ja mõju sh peamiselt linnustikule.

Kaitse-eeskirja eelnõus on sätestatud kogu jahipidamise kooskõlastamine kaitseala valitsejaga. See on seda üllatavam kuna seletuskirja lk 84 tuuakse Haeska hoiuala liitmise põhjenduseks Matsalu Rahvuspargiga, et igakordse linnujahi lubamise kaalutlemine antud hoiualal tooks kaasa *keeruka ning andme-, aja- ja ressursikuluka otsustusprotsessi.*

Jahiselsid leiavad, et kaitse-eeskirja eelnõus ei ole hinnatud, kui suur andme-, aja- ja ressursikulu oleks, kui kogu jahipidamine reguleeritaks läbi Keskkonnaameti otsustusprotsessi. Peame juhtima ka tähelepanu sellele, et kooskõlastamise regulatsioon kaitsealadel eraldi jahipidamise valdkonnas puudub. Kooskõlastamise nõue jahindusalaseks tegevuseks on sees vähestel kaitsealadel, kus tegelikult jahindusalane tegevus on reeglina erandlik ja väiksemahuline. Näiteks Uhtju, Varbla laidude, Sääre, Andsu järvede ja Vilsandi kaitsealadel. Ühelgi arvestatava suurusega kaitsealal ei ole püütud taolist laiaulatuslikku regulatsiooni seni rakendada.

Ülejäänud kaitse-eeskirjas sätestatud kooskõlastused on valdkondades, kus see teostatakse üksikaktidena, mitte pideva tegevuse reguleerimiseks.

Üldine riiklik kooskõlastamise regulatsioon on bürokraatlik, ajakulukas ning ei ole operatiivne, kooskõlastamise ajaga kuni 30 päeva. Valdavalt kasutavad senise praktika alusel ametnikud kooskõlastamisel ära maksimaalse lubatud aja, haruldane pole tähtaja ületamine. Jahindus on sageli operatiivne tegevus, kus taolist ajavaru pole. Näiteks võib tuua 2019. aasta rongaprobleemi ühes lambakasvatustalus. Kus luba ronkade küttimiseks tuli alles siis, kui terav probleem oli lihtsalt mööda läinud.

Juhime tähelepanu ka sellele, et juriidiliselt korrektne ei ole praeguse eeskirja eelnõu sõnastuse põhjal võimalus, kus küttimisettepaneku esitab Keskkonnaamet, sest ta on samal ajal kaitseala valitsejana kõigile ettepanekutele kooskõlastuse andja. Ehk juriidiliselt ei saaks sama isik esitada endale kooskõlastamiseks ettepanekut.

Sellega tuleks sõnastada linnujahi (vm Keskkonnaameti initsiatiivil toimuv jahindusalane tegevus) lubamise võimalus kaitsealal alljärgnevalt:

Kaitseala valitseja ettepanekul on kaitsealal lubatud linnujaht (vm jahindusalane tegevus) ainult kaitse-eesmärkide saavutamiseks.

Jahiselsid märgivad seoses linnujahiga Matsalu Rahvuspargis, et see ei saa toimuda mitte mingil juhul jahiselside initsiatiivil. Ning et linnujahi võimaluse sisse kirjutamine eeskirja on eelnõu koostajate nägemus. Jahiselsid näevad vajadust, et eelnõus oleks täpsemalt välja toodud, mis alusetel kaitseala valitseja üldse teeb ettepaneku linnujahi teostamiseks.

https://www.keskkonnaamet.ee/sites/default/files/kaitse_planeerimine/kaitstavate_alade_linnujahi_analuus_eoy.pdf

Jahiseltsid ei näe omapoolset vajadust korraldada Matsalu Rahvuspargis linnujahti.

Ettepanekud Keskkonnaametile kaitse-eeskirja eelnõu ja seletuskirja osas

1. Eelnõus on asutud jahinduse osas negatiivsele ja ülereguleerivale seisukohale. Seletuskirjas ei ole välja toodud, kas senine jahindusalane tegevus on põhjustanud Matsalu Rahvuspargis negatiivseid ilminguid, mis tingiksid piirangute suurendamist. Kui on, siis soovime, et taoline faktiline ja statistiline analüüs toodaks seletuskirjas välja.
2. Korrektselt hinnata eeskirja eelnõus jahindusalase tegevuse senist mõju Matsalu Rahvuspargis, tagamaks, et mõju hinnang oleks proportsionaalne ja õiglane võrreldes teiste tegevustega (nt kalandus). Välja tuleks tuua erinevate jahipidamisviiside mõjud erinevates vööndites.
3. Parandada seletuskirjas olevad jahindusalased ebakorrektsused seletuskirjas välja toodud linnuliikide juures.
4. Vältida kaitsealal lausbürokraatiat jahindusalases valdkonnas, kui selleks puudub selge vajadus ning puudub vastav reguleering.
5. Reguleerida eeskirjas konkreetselt, milliseid ulukeid kindlatel ajaperioodidel võib kaitseala valitseja kooskõlastuseta küttida. Jahiseltside ettepanek:
 - Lubada jahti liikumispiiranguteta alal ja liikumispiiranguteta ajal **väikeulukitele (v.a linnud)** vastavalt Jahiseaduse ja Jahieeskirja sätetele. Kui soovitakse väikeulukite osas seada liigilisi kitsendusi, peaksid nimekirjas kindlasti olema kaitse-eesmärgete teadaolevalt ohustada võivad liigid – rebane, šaakal, kährik, mink, nugis;
 - Lubada jahti vähemalt **järgmistele suurulukitele** arvestades ajalisi ja ruumilisi liikumispiiranguid: metskitsele ja hirvele vähemalt vahemikus 01. november - 31. jaanuar ning metsseale 01. juuli - 28. veebruar.
 - Eelpool nimetatud ulukitele ja nimetatud ulukitele väljapool eeskirjas sätestatud ajaperioode toimub jahindusalane tegevus Keskkonnaameti ettepanekul.
 - Kui haavatud uluk liigub kaitsealale, siis uluki jälitamine ja tabamine kaitsealal toimub vajadusel operatiivse kooskõlastamisega. Suuruluki jahiloale tehakse märge uluki haavamise kohta (kuigi uluk liigub sama jahipiirkonna piires) ja saadetakse koheselt teade kaitseala valitsejale tema poolt näidatud numbril või aadressil.
6. Keskkonnaamet võib määrata eeskirjas soovi korral kaitsevööndid, kus ta keelab jahindusliku tegevuse, tuues seletuskirjas välja põhjendused analoogselt kalanduse regulatsiooniga.

Oleme seisukohal, et kehtivate seadusandlike aktide (JahS, LKS, JahE jne ja nende koosmõjude valguses oleks nii juriidiliselt korrektsed ja avalikkusele õigusselged kaks lähenemisteed:

1. Jahipiirkondadeks jagatud jahimaal toimub piirkonna kasutaja poolt jaht kasutusõiguse loa alusel, arvestades kaitseala osas seal kehtestatud kaitse-eesmärgist tulenevaid liigilisi, ajalisi ja ruumilisi piiranguid. Kui kaitseala valitseja peab vajalikuks sellesse protsessi erakorraliselt sekkuda, kasutab ta JahS §21 lg6 ja §22 lg4 sätestatud võimalust. Vt. ka <http://www.ejs.ee/jahindus-ja-looduskaitsealad-%E2%80%92-fookusintervjuu/>

2. Kui kaitseala valitseja leiab, et jahindusalast tegevust on senisega võrreldes rohkem vaja piirata, siis kaitsealal olev jahimaa arvatakse välja jahipiirkondadest ning jahti seal hakkab korraldama kaitseala valitseja vastavalt JahS §23 lg4 p6,7. Vastavalt Keskkonnaministri 28.05.2013 nr 29 määrusele reguleerib suurulukite arvukust sel juhul kaitsealal, kaitseala valitseja kehtestatud korras ja mahus, piirneva jahipiirkonna kasutaja või RMK, kui piirneva jahipiirkonna kasutaja keeldub.

Jahindus, vaatamata sellele, et jahipiirkondi majandavad ühingud on reeglina MTÜ vormis, on nii või teisiti kaudselt majandusharu. Lisaks liikmeskonnalt laekuvale liikmemaksule kaetakse ühingute kulusid kütitud ulukite müügist. Suur osa ulukeid tarbitakse ise, kattes sellega seltsi liikmete individuaalseid kulusid. Lisaks soovitakse jahipiirkonna kasutajalt riigi poolt arvukuse hinnanguid, loenduste läbiviimist, analüüsimaterjali vm, millega tekkivat kulu jahiseltsile või selle konkreetsele liikmele keegi ei kompenseeri.

Jahipiirkondade kasutajad planeerivad oma liikmeskonna suurust jm jahipidamiseks vajalikku ressursi lähtuvalt jahimaa suuruselt, ulukite arvukusest ja küttimehahtudest. Praeguse eelnõu järgi soovitakse jahipiirkonna kasutajalt Matsalu Rahvuspargi territooriumil jahipidamist *kaitseala valitseja nõusolekul kaitse-eesmärgi saavutamiseks, inimese elule või tervisele tekkiva ohu vältimiseks, uluki tekitatud kahjustuse vältimiseks ja ennetamiseks ning uluki kaudu leviva haiguse tõkestamiseks*. See kõik on pigem kohustus kütida kui võimalus, kuna kooskõlastus soovitakse anda reeglina probleemide ilmnedes. Suurusjärgus kolmandikul Matsalu Rahvuspargiga piirnevate jahiseltside jahimaadel ei ole võimalik tavapäraselt jahipidamise kasutusõigust realiseerida, sest enamik tõenäolise kooskõlastuse saavatest jahilulukitest ei oma tarbimisväärtust (nt kõik väikekiskjad kaitse-eesmärgi saavutamiseks).

Taoliselt ei ole võimalik jahiseltsidel planeerida oma ressursse, samuti motiveerida oma liikmeid ainult kulutusi tegema, kui kaitseala valitseja nägemusel-kooskõlastusel tekib vajadus probleemi lahendamiseks.

Jahiseltsid leiavad, et korrektne ja säästlik jahipidamine ei ole takistuseks EU loodusdirektiivi ja linnudirektiivi täitmisele. Eelnõu seletuskirjast ei tulene, et senine jahindusalane tegevus Matsalu Rahvuspargis oleks olnud negatiivse mõjuga kaitse-eesmärkide saavutamisele.

Me näeme, et tulemuslik jahinduslik tegevus Matsalu Rahvuspargis saab toimuda ainult jahiseltside ja Keskkonnaameti vastastikkuse arusaamise ja usaldamise õhkkonnas. Kus jahimehed kütivad ulukeid järelkasvu piires ning ei kahjusta kaitseala bioloogilisust mitmekesisust. Ning koostöö raames aitavad Keskkonnaametil piirata võõr- ja muude liikide arvukust, mis aitaksid saavutada kaitseala valitsejal saavutada kaitse-eesmärke.

Oleme valmis läbirääkimisteks kaitse-eeskirja jahindust puudutavate sätete osas, kui Keskkonnaamet selleks soovi avaldab.

/allkirjastatud digitaalselt/

Haapsalu Jahiselts
Olev Peetris
olev.peetris@laaneniigula.ee

Lihula Jahiselts
Toomas Laos
toomas@kirbla.ee

Kasari Jahiselts
Kulno Rehkalt
kulno.rehkalt@mail.ee

Massu Jahiselts
Veiko Laev
veikolaev@gmail.com

Tuudi Jahiselts
Raivo Volman
raivovolman@gmail.com